

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądaj

na posiedzeniu w trybie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 stycznia 2013r.

w sprawie **R. K.**,

zażalenia wniesionego przez skazanego,

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt II AKo [...], o odmowie przyjęcia osobistego

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończony wyrokiem

Sądu Okręgowego w P. z dnia 26 stycznia 2011r., sygn. IV Ka [...],

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Przedmiotem kontroli instancyjnej w niniejszej sprawie może być wyłącznie kwestia prawnej prawidłowości zaskarżonego zarządzenia. Wszelkie wywody autora zażalenia dotyczące bezpodstawności wyroku go skazującego, pozostać muszą poza kognicją obecnego postępowania zażaleniowego.

To ustawodawca w przepisie art. 545 § 2 k.p.k. przesądził, że w sprawach o wznowienie postępowania (podobnie jak w postępowaniu kasacyjnym), obowiązuje tzw. przymus adwokacki. To ustawowe wymaganie formalne powoduje, że wnioski osobiste skazanych o wznowienie postępowania nie mogą podlegać merytorycznemu rozpoznaniu. Taka też sytuacja procesowa wystąpiła w niniejszej sprawie, a zaskarżone zarządzenie wydane zostało właśnie na skutek nieuzupełnienia braku formalnego, to jest niesporządzenia i niepodpisania wniosku przez adwokata.

Podkreślić należy, że wydanie tego zarządzenia poprzedzone zostało prawidłowo przebiegającymi czynnościami procesowymi, to jest wyznaczeniem skazanemu obrońcy z urzędu, złożeniem przez obrońcę pisma procesowego informującego o braku podstaw prawnych do złożenia wniosku o wznowienie postępowania (ze szczegółowym uzasadnieniem – k.623-625). Do wyrażenia suwerennego stanowiska w tej mierze wprost uprawniał obrońcę przepis art. 84 § 3 k.p.k. Po wezwaniu skazanego do usunięcia braku formalnego oraz wobec jego nieuzupełnienia, wydano zarządzenie o odmowie przyjęcia osobistego wniosku R. K. o wznowienie postępowania.

W tym stanie rzeczy trzeba stwierdzić, że zaskarżone zarządzenie znajdowało pełne podstawy faktyczne i prawne, co implikowało orzeczenie o utrzymaniu go w mocy.